

TRANSGRESIUNEA URIAȘĂ ȘI VIJELIOASĂA APELOR MĂRII NEGRE DIN NEOLITICUL TIMPURIU DOBROGEAN...

Sergiu HAIMOVICI

Rezumat: Încă din secolul XIX unii biologi au constatat că fauna și flora din sudul Crimeei se aseamănă foarte mult cu cele din sudul Dobrogei, zonă numită Cadrilater.

La începutul secolului XX, marina țaristă ce sonda în NV fundul Mării Negre, a constatat că există o vale submersă prin care Dunărea se întinde spre est (către Crimeea) și sudul Nistrului, Bugului și Nipru.

Cercetările moderne ce au urmat întreprinse de Marina Engleză, Franceză, Rusă, Americană și parțial Română au demonstrat că în jurul anului 7000 a.Chr. Marea Neagră era un lac doar ușor salmastru (Lacul Sarmatic), fiind legat de Marea Mediterană prin Strâmtoarea Bosfor. Datorită diferenței de nivel o veritabilă cascadă de apă sărată provenită din Marea Mediterană s-a revărsat în lacul Sarmatic producând o creștere de nivel a Mării Negre cu peste 100 m.

Astfel, un teritoriu întins din nordul și nord-vestul Mării Negre era acoperit de ape și Marea Neagră și-a dezvoltat anumite caracteristici speciale.

Apele provenite din Mediterană prin Marea Marmara și Strâmtoarea Bosfor au adus, de asemenea, și o faună mediteraneană (chiar și astăzi fauna din Marea Neagră este mai mult mediteraneană decât sarmatică) printre care și cele două specii menționate în titlu. Ele au trăit pe malul românesc al mării timp de milenii până la sfârșitul Optimului Climateric Postglaciar, ultima parte a Eneoliticului.